

Poročilo srečanja Sekcije Goriške regije 7. 2. 2015

Kanalec Vera

Predsednica Društva MSBZT Nova Gorica Damjana Polanc in vodja izleta Slavica Babič sta naše člane povabile na pohod v Brda po Trcinki dne 7. 2. 2015, na katerega smo se z veseljem odzvali.

V Šmartnem, vasi v Brdih, smo bolj oddaljeni vozači ob 9. uri počakali avtobus, ki je bil poln veselih udeležencev izleta. To pa še ni vse. Na moje presenečenje, so z nami vstopile v avtobus tudi štiri moje »bivše« sodelavke, katere smo se v kratkem času ena za drugo vpisale v stranko »Sivih panterjev«.

Vožnjo smo nadaljevali po »pravljичni pokrajini«, od koder razgledi sežejo proti morju, Furlaniji in Benečiji in ima posebno, čarobno moč. Brda, dežela gričev, ugnezdena na pol poti med Alpami in Jadranom, ohranja in razvija svoje izročilo, varuje svoje lepote in podarja blagodejne učinke, ki jih lahko spozna in občuti vsakdo, ki prihaja v te kraje. V Brdih, kjer zori sočno briško sadje, uspevajo izvrstna vina, domuje slastna briška hrana, lahko zakorakate v zelene vinograde in sadovnjake ter med briškimi brajdami najdete svoj mir.

Pripravili so 9 pešpoti, ki so poimenovane po starih briških sortah češenj. Vsaka pot vodi po edinstveni, samosvoji, bogati, pisani in živahni naravi, polni življenja v vseh letnih časih.

Ustavili smo se v zaselku Peternel. Damjana in Slavica sta nas »pocrkljali« z dobro malico, nato smo peš nadaljevali pot in sledili oznakam poti Trcinka. Pihal je kar močan veter, toda, ko smo se dvigali med vinogradi na Pristavo, vetra ni bilo več. S soncem obsijano gričevje, smo pot nadaljevali čez Zagrad v Nozno in naprej v zapuščeno vas »duhov« Slapnik, kjer smo se ustavili, imeli počitek in dovolj časa, da smo si jo lahko ogledali. Počasi smo se začeli spuščati v dolino potoka Kožbanjšček, mimo Proja proti naravni znamenitosti Krčnik, ki je znan po naravnem mostu, ki si ga je vredno ogledati, ker tu vidiš, kake lepote lahko ustvari voda in narava. Čas nas je že malo priganjal, zato smo pohiteli mimo Korit, kjer nas je zaradi prehitre hoje ustavila »milica«, ki pa ni bila preveč stroga z nami, saj so nas le opomnili, da imamo še dovolj časa do zaselka Peternel, kjer se naš pohod konča.

V gostilni pri Peternelu, kjer smo imeli kosilo, so nas prijazno sprejeli in čudovito postregli, mmmm....., kako se je prileglo, kar pa ni čudno, saj je naš pohod trajal štiri ure in slastna briška hrana je bila res dobra.

Zahvaljujem se Damjani in Slavici, da smo s člani Društva MSBZT preživeli čudovit, prekrasen dan, spoznali nove prijatelje in z njimi spletli iskreno prijateljstvo. Na naše veliko zadovoljstvo, smo na naslednje srečanje zopet povabljeni in sigurno se ga bomo udeležili, saj smo se v njihovi družbi počutili zelo, zelo lepo.

Kako preprosta in skromna stvar je sreča: kozarec vina, pečen krompir, bakren kotliček, šum voda.....

Vse, kar je potrebno, da bi začutili, da je sreča tu in zdaj, je preprosto, skromno srce.

Nikos Kazantzakis

(1885 – 1957)